

Katarina Olofsson
Avdelningen för produkter
010-168 05 25
katarina.olofsson@elsakerhetsverket.se

2018-11-28

Dnr 18EV6438

Elsäkerhetsverkets förslag till föreskrifter om stickproppar och uttag för allmänbruk

Elsäkerhetsverket får med stöd av bemyndigande i 33 § elsäkerhetsförordningen ([2017:218](#)) meddela närmare föreskrifter om säkerhetskraven för elektrisk materiel. Denna konsekvensutredning har upprättats med anledning av Elsäkerhetsverkets förslag till nya föreskrifter om stickproppar och uttag för allmänbruk, som ska ersätta Elsäkerhetsverkets föreskrifter (2015:1) om stickproppar och uttag för allmänbruk.

SAMMANFATTNING AV FÖRSLAGET

- I Sverige regleras vilka stickproppar och uttag för allmänbruk som får tillverkas och säljas. Detta görs idag genom Elsäkerhetsverkets föreskrifter ([2015:1](#)) om stickproppar och uttag för allmänbruk som trädde ikraft den 1 november 2015.
- Föreskrifterna ställer krav på certifiering av stickproppar och uttag, samt att dessa produkter ska vara utförda i enlighet med någon av de standarder som listas i bilagan till författningen.
- Förslaget till nya föreskrifter beror på två olika orsaker.
 - Vi vill ta bort de delar av föreskrifterna som inte längre är relevanta och som inte längre harmoniserar med EU-rätten, t.ex. standarder som har upphört att gälla.
 - Vi vill lägga till en svensk standard som beslutats under 2018 för att göra det möjligt för företag att även fortsättningsvis tillverka och sälja vissa typer av stickproppar och uttag för anslutning av lampor.
- De föreslagna föreskrifterna innebär inga nya krav på företagen i jämförelse med ELSÄK-FS 2015:1, dock inskränks rätten att tillhandahålla ljusarmatur försedda med vissa lampanslutningsdon men detta är en effekt av beslut som fattats inom ramen för den europeiska standardiseringen.
- Eftersom ändringarna föreslås genomföras genom att anta en ny författning har vi valt att ta med kostnaderna för samtliga delar, trots att de faktiska ändringarna som föreslås inte medför några kostnader för företagen.

Figur 1: Sammanfattning av förslaget.

1 Om den föreslagna föreskriftsförändringen

1.1 Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå

1.1.1 Inledning

I Sverige regleras vilka stickproppar och uttag för allmänbruk som får tillverkas och säljas. Detta görs idag genom Elsäkerhetsverkets föreskrifter (2015:1) om stickproppar och uttag för allmänbruk som trädde ikraft den 1 november 2015.

Stickproppar och uttag är så kallad elektrisk utrustning. Det finns tekniska krav på elektrisk utrustning i det så kallade lågspänningsdirektivet¹ (LVD), men dessa regler gäller inte stickproppar och uttag för allmänbruk, se artikel 1 och bilaga 2 i LVD. Med anledning av detta har det under en längre tid funnits nationella regler för dessa produkter.

Det är viktigt att det finns en nationell reglering av stickproppar och uttag, då det av säkerhetsskäl behöver vara specificerat vilka krav dessa produkter måste uppfylla och inte lämna öppet för t.ex. lösningar som är förväxlingsbara. Om stickproppar och uttag från olika länder och system fritt skulle få tillhandahållas i Sverige innebär det ökade risker för felanvändning som medför att betryggande säkerhet inte upprätthålls vid användning av elektriska produkter i svenska hushåll.

1.1.2 Bakgrund till nu föreslagna ändringar av regleringen

Elsäkerhetsverket ser ett behov av att revidera befintliga regler om stickproppar och uttag för allmänbruk. Behovet har uppstått av följande skäl.

Lampanslutningsdon har tidigare enbart varit reglerade nationellt och har då räknats in bland stickproppar och uttag för allmänbruk. En ny europeisk standard har dock beslutats som syftar till att harmonisera användningen av vissa typer av lampanslutningsdon (anslutningsdon för takarmaturer s.k. DCL-don) på den inre marknaden. Kommissionen har meddelat att dessa lampanslutningsdon inte ska anses utgöra stickpropp och uttag för allmänbruk, utan ett anslutningsdon som är reglerat under det s.k. lågspänningsdirektivet.

Den europeiska standarden medför att inget medlemsland får ha kvar någon konkurrerande standard för samma produkt. Den svenska standardiseringsorganisationen (SEK Svensk elstandard) har därför beslutat att den gamla svenska standarden för lampanslutningsdon ska upphöra att gälla den 1 april 2019, då den nya standarden blir tvingande att följa.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv [2014/35/EU](#) av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning.

I syfte att möjliggöra byte av gamla lampanslutningsdonen vid reovering och underhåll (dock ej nyinstallation), har emellertid en ny svensk standard beslutats av Svensk Elstandard (SEK). Denna standard ska innehålla de delar av den gamla svenska standarden som inte bedömts ligga i konflikt med den nya europeiska standarden.

1.1.3 Behov av reglering

Behovet av reglering av stickproppar och uttag för allmänbruk utgår från skyddet för människors liv, hälsa och egendom.

Om stickproppar och uttag från olika länder och system fritt skulle få tillhandahållas i Sverige innebär det ökade risker för felanvändning som medför att betryggande säkerhet inte upprätthålls vid användning av elektriska produkter i svenska hushåll. Elsäkerhetsverket bedömer att det, mot bakgrund av den förhöjda risken för skada på person eller egendom det skulle innebära att inte meddela föreskrifter om stickproppar och uttag, motiverar den begränsning reglerna innebär för den fria rörligheten av produkter.

Detaljkraven på stickproppar och uttag tas fram inom det elektrotekniska standardiseringsarbetet. I Sverige administreras detta standardiseringsarbete av SEK Svensk Elstandard, men är helt beroende av aktivt deltagande från framför allt branschen. Vem som helst kan gå med i en teknisk kommitté och delta vid framtagandet av standarder. Det är dock förenat med en medlemsavgift och allt arbete sker på egen tid och till egen kostnad. Det innebär att företag inte kan delta aktivt i alla kommittéer de kanske har intresse av. Främst är det tillverkare som deltar i framtagandet av nya standarder inom området installationsmateriel.

Elsäkerhetsverkets förslag innebär en total anpassning till de lösningar som tagits fram inom det svenska och europeiska standardiseringsarbetet. Genom Elsäkerhetsverkets föreskrifter blir det tvingande för företagen att hålla sig till just dessa lösningar. Inga andra stickproppar och uttag för allmänbruk tillåts därmed i Sverige.

Elsäkerhetsverket väljer att genomföra denna revidering genom att fatta beslut om helt nya föreskrifter, dels då det finns behov av att uppdatera hänvisningar till ny lagstiftning, dels då tidigare beslutade ändringsföreskrifter på så sätt förs in i grundförfattningen. Därför omfattar denna konsekvensutredning samtliga regler i den föreslagna författningen.

1.1.4 Ändringar i förhållande till nu gällande regler

De föreslagna föreskrifterna innehåller tre olika ändringar, i förhållande till nu gällande föreskrifter (ELSÄK-FS 2015:1).

För det första föreslås en revidering av bilaga 1 till föreskrifterna så att enbart sådana standarder som nu är gällande tas med. Som en konsekvens av den nya svenska standard som beslutats (för att möjliggöra byte av de gamla lampanslutningsdonen) behöver Elsäkerhetsverket lägga till en referens till den nya revisionen av standarden SS 428 08 31 (utgåva 4) i bilaga 1 till ELSÄK-FS 2015:1.

För det andra föreslås att det undantag som tidigare funnits för lampanslutningsdon ska tas bort, och definitionen av begreppet lampanslutningsdon föreslås strykas. Syftet med denna ändring är att förtydliga skillnaden mellan DCL-donen (som regleras under lågspänningsdirektivet) och den svenska modellen av lampanslutningsdon (som klassas som stickproppar och uttag för allmänbruk). Elsäkerhetsverket ser det som olyckligt att det finns en gemensam definition av två liknande produkter som faller under två olika regelverk.

För det tredje förslås att armaturer som tillhandahålls ska vara bestyckade med DCL-donet (som uppfyller den europeiska standarden) i de fall man väljer att sälja armaturen med tillhörande stickpropp (se den föreslagna regeln i 2 kap. 2 § andra stycket). Detta är en konsekvens av den europeiska standarden och upphävandet av den gamla svenska standarden för lampanslutningsdon.

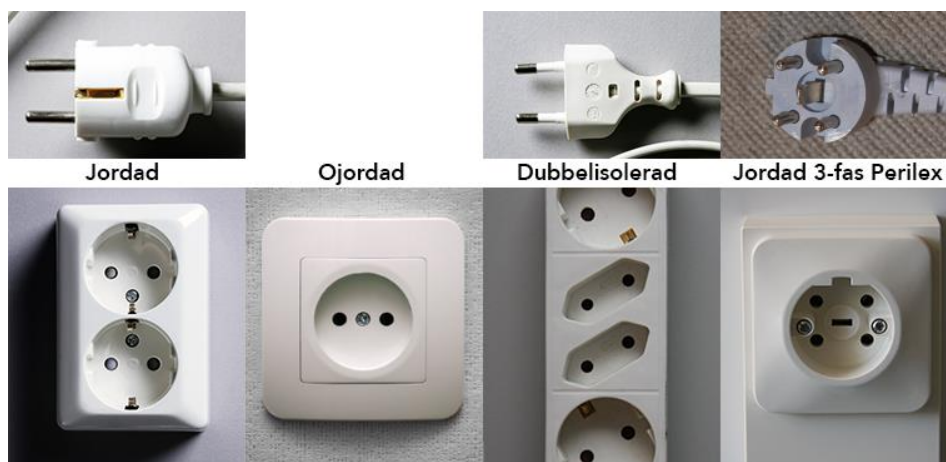
1.1.5 Säkerhetsbedömning

Elsäkerhetsverkets förslag bygger också på bedömningen att de standarder som anges i förslaget till nya föreskrifter är godtagbara utifrån säkerhetsskäl.

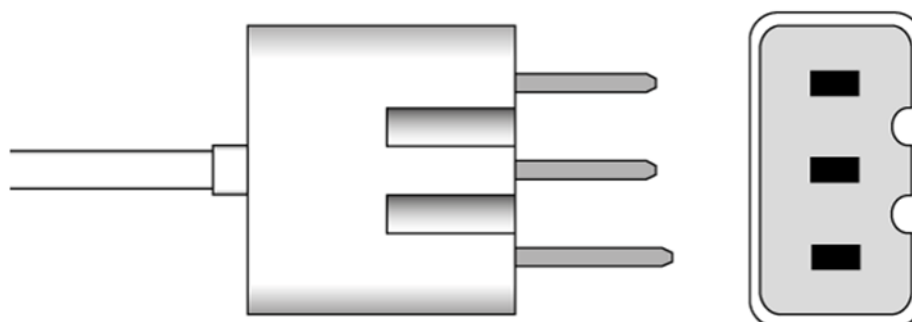
1.1.6 Dessa stickproppar och uttag omfattas av förslaget

Förslaget gäller stickproppar och uttag för allmänbruk. Dessa kan förenklat delas in enligt följande.

- Stickproppar och uttag för diverse elprodukter (jordad, ojordad och dubbelisolerad i bild 1)
- Stickproppar och uttag för anslutning av spisar (Perilex i bild 1 och bild 2)
- Stickproppar och uttag för anslutning av taklampor (bild 3)

Figur 2: Bilder av idag tillåtna stickproppar och uttag för allmänbruk, se ELSÄK-FS 2015:1.

Figur 3: Bild av det spisdon som föreslås bli tillåtna i Sverige, se remiss 18EV5687.

Figur 4: Bild av de stickproppar och uttag för anslutning av lampor som föreslås bli tillåtna i Sverige (på bilden saknas ojordad stickpropp).

1.2 Beskrivning av alternativa lösningar för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd

Det finns två alternativ till att genomföra Elsäkerhetsverkets förslag. Dessa alternativ är att inte vidta några åtgärder alls eller att avreglera.

1.2.1 Alternativ: Ingen åtgärd

Detta alternativ skulle innebära att ELSÄK-FS 2015:1 fortsätter att gälla och att produkter inte får utföras enligt den nya standarden SS 428 08 31, utgåva 4, vilket innebär ett totalstopp för tillhandahållande av de gamla lampdonen från den 1 april 2019.

Slutsats: Detta alternativ skulle innebära det inte finns möjlighet att sätta vissa produkter på marknaden i Sverige. Detta alternativ är möjligt att genomföra, men är inte ett bättre alternativ jämfört med förslaget med nya föreskrifter.

1.2.2 Alternativ: Avreglering

Detta alternativ skulle vara att upphäva ELSÄK-FS 2015:1.

Den bakomliggande motiveringen till den nationella regleringen av stickproppar och uttag för allmänbruk är skyddet för människors liv, hälsa och egendom.

Om stickproppar och uttag från olika länder och system fritt skulle få tillhandahållas i Sverige innebär det ökade risker för felanvändning som medför att betryggande säkerhet inte upprätthålls vid användning av elektriska produkter i svenska hushåll. Elsäkerhetsverket bedömer att det, mot bakgrund av den förhöjda risken för skada på person eller egendom det skulle innebära att inte meddela föreskrifter om stickproppar och uttag, motiverar den begränsning reglerna innebär för den fria rörligheten av produkter.

Slutsats: Den grundläggande regleringen om stickproppar och uttag är klart motiverad utifrån säkerhetsskäl och det är därför direkt olämpligt att avreglera området genom att upphäva ELSÄK-FS 2015:1.

1.3 Uppgifter om vilka som berörs av regleringen

De som berörs av förändringen är de tillverkare, importörer, distributörer m.m. som avser att tillhandahålla stickproppar och uttag för allmänbruk. Kostnaderna bärs dock i första hand av tillverkarna.

Köpare av produkterna berörs indirekt av regleringen, då de i slutändan får betala för produkterna.

1.4 Bemyndiganden som Elsäkerhetsverkets beslutanderätt grundar sig på

Elsäkerhetsverkets beslutanderätt avseende de föreslagna föreskrifterna grundar sig på 33 § elsäkerhetsförordningen och 3 § förordningen (2011:811) om ackreditering och teknisk kontroll.

1.5 Uppgifter om vilka kostnadsmässiga och andra konsekvenser regeringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

För en översikt över konsekvenserna av de olika handlingsalternativen, se bilaga 1.

För redogörelse av konsekvenser för företagen, se avsnitt 2.

1.6 Bedömning av om regeringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

1.6.1 Överensstämmelse med förordningar, direktiv m.m.

Stickproppar och uttag är så kallad elektrisk utrustning. Kraven för att få tillhandahålla elektrisk utrustning på den inre marknaden är harmoniserade genom det så kallade lågspänningsdirektivet (LVD). Stickproppar och uttag för allmänbruk, som det rör sig om i det här fallet, omfattas dock inte av kraven i direktiven eftersom ett särskilt undantag gjorts, se artikel 1 och bilaga 2 i LVD.

1.6.2 Överensstämmelse med fördragen

Uttag och stickproppar för allmänbruk är alltså så kallade icke harmoniserade produkter och marknadskontrollen av dessa ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 764/2008.

Nationella krav på icke harmoniserade produkter måste vara förenliga med EU-rätten. Vilket i princip innebär att den fria rörligheten inte får ändras om det inte finns motiverade skäl till det och kraven är icke-diskriminerande, ändamålsenliga och proportionerliga.

I förevarande fall är motivet till att ha nationella krav på stickproppar och uttag att det krävs nationella regler för att uppnå betryggande säkerhet för personer och egendom. De skäl som motiverar reglerna är alltså:

- Skyddet för människors hälsa
- Konsumentskyddet

Anledningen till att stickproppar och uttag för allmänbruk är undantagna från LVD och ser olika ut i olika länder inom EU är att distributionssystemet för el ser olika

ut i olika länder. Det finns därför ett behov av att kunna särskilja vilka produkter som lämpar sig för anslutning i vilka system. Detta har man löst genom att inte harmonisera stickproppar och uttag. Inom den europeiska standardiseringen strävar man efter att alla nationella avvikelser ska tas bort ur de harmoniserade produktstandarderna för att på så sätt tillse att alla produkter uppfyller säkerhetskraven oavsett mot vilket system de kopplas. Man har dock inte lyckats med denna totala harmonisering ännu varmed det fortfarande är viktigt att de systemspecifika stickpropparna och uttagen får vara kvar.

Eftersom de reglerna för stickproppar och uttag i Sverige är icke-diskriminerande, ändamålsenliga och proportionerliga är de också förenliga med fördragen.

1.6.3 Anmälningsskyldighet – tekniska föreskrifter

Då Elsäkerhetsverket bedömer att de föreslagna föreskrifterna är sådana tekniska föreskrifter som ska anmälas till Kommerskollegium enligt EU:s anmälningsdirektiv 2015/1535, kommer förslaget att anmälas i enlighet med särskild anmälningsprocedur för detta. Denna procedur beräknas ta ungefär fyra månader.

Det innebär att Elsäkerhetsverket inte får besluta om att låta den föreslagna föreskriften träda i kraft innan anmälningsproceduren är avslutad.

1.7 Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Ikraftträdande bör ske snarast möjligt eftersom företagen från den 1 april 2019 annars är förhindrade att utföra produkter utförda enligt den standard som ska tas upp i bilagan.

Elsäkerhetsverket kommer att informera om ändringen på myndighetens webbplats samt genom särskilt utskick till berörda företag och organisationer.

1.8 Bedömning av om vilken miljöpåverkan regleringen förväntas ha

Förslaget förväntas inte ha någon påverkan på miljön.

2 Särskilda konsekvenser för företag

2.1 Mer om vilka företag som berörs av de föreslagna föreskrifterna

De som berörs av förändringen är de tillverkare, importörer, distributörer m.m. som avser att tillhandahålla stickproppar och uttag för allmänbruk.

Elsäkerhetsverket har i en rapport till EU-kommissionen i samband med översyn och bedömning av marknadskontrollen tagit fram siffror på hur många företag det

finns i Sverige som tillverkar eller säljer elektrisk utrustning. Elsäkerhetsverket menar att det uppskattningsvis finns cirka 2 300 företag som tillverkar, 7 000 företag som importerar och grovt uppskattat över 13 000 andra näringsidkare som tillhandahåller elektriska produkter.

Utgångspunkter för bedömning av faktiskt antal berörda företag

- Stickproppar och uttag för allmänbruk är produkter som tillhandahålls av endast en mindre del av dessa företag.
- Det är tillverkaren som i grunden får ta de direkta kostnaderna som kraven i föreskrifterna medför.

För att kunna göra en mer precis uppskattning av hur många och vilka typer av företag som berörs av de föreslagna föreskrifterna har Elsäkerhetsverket tagit fram siffror från SCB:s företagsdatabas. Uppgifterna har hämtats från de SNI-koder som visar att företaget är tillverkare av produkter som typiskt sett har stickpropp. Företag kan registreras för fler SNI-koder varför siffrorna till viss del kan vara överlappande. Det troliga för dessa branscher är just att det finns en stor andel företag som registrerat sig under flera av SNI-koderna.

Företagen redovisas fördelat enligt följande.

- Mikroföretag, 0 - 9 anställda
- Små företag, 10 - 49 anställda
- Medelstora företag, 50 - 199 anställda
- Stora företag, 200 eller fler anställda

Tabell 1: Antal företag fördelat utifrån vad de tillverkar och storlek, år 2017.²

TILLVERKARE AV	MIKRO	SMÅ	MEDEL	STORA
Belysningsarmatur	201	30	9	1
Hushållsapparater	43	4	5	1
Andra elapparater	117	25	1	1
Hemelektronik	165	4	1	1

² Avser uppgifter för följande SNI-koder: 27.400 industri för belysningsarmatur, 27.510 industri för hushållsmaskiner och hushållsapparater, 27.900 industri för annan elapparatur, 26.400 industri för hemelektronik, 28.240 industri för motordrivna handverktyg, se <http://www.statistikdatabasen.scb.se/sq/59938>.

TILLVERKARE AV	MIKRO	SMÅ	MEDEL	STORA
Handverktyg	18	1	1	2
SUMMA	544	64	17	6

Det går dock inte att få fram uppgifter om hur många företag av dessa företag som faktiskt tillverkar uttag eller produkter med stickpropp på. Med relativt hög säkerhet kan vi dock säga att detta är maximalt antal företag som berörs av reglerna.

Till detta hör också att företagen som tillverkar produkter som är försedd med stickpropp i regel köper stickproppen av en annan tillverkare och därefter monterar stickproppen på produkten. Detta innebär att företagen som direkt träffas av t.ex. kostnaderna för certifiering är långt färre än de som redogörs för ovan.

Slutlig uppskattning av berörda företag

- Mindre än 50 små eller mikroföretag
- Mindre än 10 medelstora företag
- Mindre än 5 stora företag

2.2 Konsekvenser för företagen

2.2.1 Kostnader

För en översikt över konsekvenserna av de olika handlingsalternativen, se bilaga 1.

De kostnader som regleringen i grunden medför är

- Externa kostnader för att låta certifiera produkten.
- Tidsåtgång för egen personal.

När det gäller de externa kostnaderna har vi utgått från att en certifiering av en produkttyp kostar cirka 25 000 kr.

När det gäller tidsåtgång för egen personal har vi utgått från de uppskattningar som företagen själva fick göra i en undersökning som Elsäkerhetsverket genomförde 2015.³ Då undersöktes kostnaderna för tillverkaren att bringa sin produkt i överensstämmelse med kraven i lågspänningsdirektivet och EMC-direktivet. I dessa beräkningar uppskattades tiden för att upprätta teknisk dokumentation och därefter hålla denna tillgängligt till 77 timmar respektive 5 timmar, totalt 82

³ Se rapporten [Konsekvensanalys av direktiven EMC och LVD för svenska företag, Ramböll Management Consulting 2015.](#)

timmar. Dessa moment borde vara de som motsvarar tidsåtgången för att administrera en certifieringsprocess, när själva konstruktionen och tillverkningen inte inkluderas.⁴

Därefter har vi gjort en åtskillnad mellan små företag respektive medelstora och stora företag. Detta beror på att det troligen är olika typer av medarbetare som leder arbetet beroende på företagets storlek. T.ex. är det i mindre företag inte orimligt att tro att en VD eller likande också ansvarar för certifieringsprocessen. För stora och medelstora företag har vi utgått ifrån att det är en produktchef eller motsvarande som ansvarar för certifieringsprocessen. Det innebär att vi utgått från olika lönekostnader för att beräkna tidsåtgångens kostnader för företagen enligt nedan.

- Lönekostnad små eller mikroföretag – 75 800 kronor i månadslön⁵
- Lönekostnad medelstora och stora företag – 48 900 kronor i månadslön⁶

Den slutliga kostnaden har beräknats enligt följande.

Tabell 2: Redovisning av hur kostnaderna uppskattats eller beräknats.

KOSTNAD	UPPSKATTNING/BERÄKNING
Kostnad för certifiering	25 000 kronor
Kostnad för egen personal	82 timmar x timkostnaden för aktuell medarbetare ⁷

Kravet på certifiering medför sammantaget följande kostnader för företagen.

⁴ Konstruktion och tillverkning inkluderas inte i kostnaderna eftersom detaljkravens utformning inte följer av föreskrifterna.

⁵ Avser genomsnittlig månadslön för gruppen SSYK 112 Verkställande direktörer m.m. Uppgiften är hämtad från SCB:s sammanställning [Genomsnittlig månadslön efter yrke 2017](#).

⁶ Avser genomsnittlig månadslön för gruppen SSYK 137 Produktionschefer inom tillverkning. Uppgiften är hämtad från SCB:s sammanställning [Genomsnittlig månadslön efter yrke 2017](#).

⁷ Lönekostnaden inkluderar ett påslag på timlönen om 84 procent vilket ska motsvara semesterersättning, arbetsgivaravgifter samt overheadkostnader m.m.

Tabell 3: Sammanställning av kostnad per certifiering samt årlig totalkostnad.

TYP AV FÖRETAG	ANTAL FÖRETAG	KOSTNAD PER CERTIFIERING	TOTAL KOSTNAD PER ÅR ⁸
Små och mikroföretag	50	Cirka 95 000 kronor	4 750 000 kronor
Medelstora och stora företag	15	Cirka 71 000 kronor	1 065 000 kronor

Sammantaget beräknas föreskrifterna inte medföra kostnader över 6 000 000 kronor per år.

2.2.2 Särskild hänsyn som behöver tas till små företag vid reglernas utformning

Kostnaderna för certifiering påverkas inte av företagens storlek. Däremot påverkas kostnaden per produktexemplar av hur omfattande produktionen är eftersom certifieringen i regel inte ökar med ett högre antal tillverkade exemplar.

När det gäller små företag och särskild hänsyn försöker dock Elsäkerhetsverket underlätta genom att ta fram informationsmaterial, checklistor och utbildningsmaterial som är fritt att använda. Elsäkerhetsverket hjälper också till genom att dagligen svara på frågor, såväl muntligen som skriftligen. Elsäkerhetsverket genomför också ett antal föreläsningar varje år som är öppna för vem som helst att delta vid.

2.2.3 Annan påverkan på företagen

Elsäkerhetsverket bedömer att någon annan påverkan än vad som redogjorts för ovan inte föreligger.

3 Samråd m.m.

Elsäkerhetsverket kommer att höra myndighetens insynsråd Elsäkerhetsrådet i enlighet med 7 § förordning ([2007:1121](#)) med instruktion för Elsäkerhetsverket, samt Swedac i enlighet med 3 § förordning ([2011:811](#)) om ackreditering och teknisk kontroll.

⁸ Här har vi utgått ifrån att alla företag certifierar en ny produkt per år. Detta är en ren uppskattning utifrån behovet av att få fram en total årlig kostnad för företagen. Detta kan givetvis variera över tid beroende på hur produktionen ser ut och vilka ändringar som görs.

Förslaget till nya föreskrifter kommer också att skickas på remiss till Regelrådet och berörda myndigheter, företag och andra organisationer.

Alla som vill har också möjlighet att lämna synpunkter på förslaget, som kommer att publiceras på Elsäkerhetsverkets webbplats.

4 Ikraftträdande

Föreskrifterna kommer att träda ikraft snarast möjligt. Elsäkerhetsverket måste dock invänta att den frysningsperiod på 4 månader som infinner sig vid anmälan av tekniska föreskrifter har löpt ut, innan slutligt beslut om nya föreskrifter kan fattas.

5 Kontaktpersoner

För frågor om förslaget till nya föreskrifter och konsekvensutredningen, kontakta Katarina Olofsson på telefon 010-168 05 25 eller e-post katarina.olofsson@elsakerhetsverket.se.

För frågor om föreskriftsarbetet i övrigt och rättsliga frågeställningar, kontakta verksjurist Karin Sjöberg på telefon 010-168 05 92 eller e-post karin.sjoberg@elsakerhetsverket.se.

Det går också bra att kontakta Elsäkerhetsverket per post. Myndighetens postadress är Box 4, 681 21 Kristinehamn.

Tabell 4: Översikt över konsekvenserna av de olika handlingsalternativen.

ALTERNATIV	TILLVERKARE	ÅTER- FÖRSÄLJARE	ANVÄNDARE	KOMMENTAR
Avreglera (upphäva ELSÄK-FS 2015:1)	Inga kostnader.	Inga kostnader.	Avsaknad av sådana krav som säkerställer en rimlig säkerhetsnivå för liv, hälsa och egendom.	Elsäkerhetsverket bedömer att detta alternativ är uteslutet.
Genomföra förslaget (ELSÄK-FS 2019:X ersätter ELSÄK-FS 2015:1)	Kostnader för certifiering, samt administrativ börda med anledning av certifieringskravet.	Inga kostnader	De som indirekt får bära kostnaderna genom priset på slutprodukterna. Produktkraven säkerställer en rimlig säkerhetsnivå.	Elsäkerhetsverket förordar detta alternativ då det innebär en anpassning efter gällande standarder.
Ingen åtgärd (ELSÄK-FS 2015:1 fortsätter att gälla oförändrad)	Som ovan, samt; tillverkarna ges inte uttryckligen möjlighet att tillverka produkter enligt standard SS 428 08 31, utgåva 4.	Inga kostnader.	Som alternativet ovan. Användarna kan inte köpa produkter enligt standard SS 428 08 31, utgåva 4.	Elsäkerhetsverket bedömer att detta alternativ är möjligt, men ett sämre alternativ jämfört med att genomföra förslaget eftersom det inte är anpassat efter gällande standarder.